

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma:	Kfv.I.37.341/2025/13.
A tanács tagjai:	Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke Dr. Figula Ildikó előadó bíró Dr. Banu Zsoltné Dr. Szabó Judit bíró Dr. Heinemann Csilla bíró Dr. Kalas Tibor bíró
Az I. rendű felperes:	FilmJUS, Filmszerzők és Előállítók Szerzői Jogvédő Egyesülete (1088 Budapest, Bródy Sándor utca 14.)
A II. rendű felperes:	HUNGART Vizuális Művészek Közös Jogkezelő Társasága Egyesület (1055 Budapest, Falk Miksa utca 30. III/2.)
A III. rendű felperes:	ARTISJUS Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület (1016 Budapest, Mészáros utca 15-17.)
Az I-III. rendű felperesek képviselője:	DLA Piper Posztl, Nemescsói, Györfi-Tóth és Társai Ügyvédi Iroda eljáró ügyvéd: (1124 Budapest, Csörsz utca 49-51.)
A IV. rendű felperes:	Előadóművészeti Jogvédő Iroda Egyesület (1033 Budapest, Vörösvári út 101.)
Az V. rendű felperes:	Magyar Hangfelvétel-kiadók Szövetsége Közös Jogkezelő Egyesület (1113 Budapest, Harcos tér 5.)
A IV-V. rendű felperesek képviselői:	Wallacher Ügyvédi Iroda eljáró ügyvéd: (1137 Budapest, Szent István körút 8. a. ép. II/5.) Dr. Békés Gergely ügyvéd (1033 Budapest, Vörösvári u. 101.)
Az alperes:	Gazdasági Versenyhivatal (1023 Budapest, Riadó utca 1-3.)
Az alperes képviselője:	ügyvéd (1053 Budapest, Kecskeméti utca 13/2.)
A közigazgatási per tárgya:	utófelülvizsgálati eljárás keretében hozott végzés jogszerűsége vizsgálata
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	az alperes
A felülvizgálni kért jogerős határozat:	Fővárosi Törvényszék 105.K.702.003/2023/43. számú ítélete

Rendelkező rész

Kfv.I.37.341/2025/13.

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 105.K.702.003/2023/44. számú végzésével kijavított 105.K.702.003/2023/43. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I-II. rendű felpereseknek külön-külön 70.000–70.000 (hetvenezer – hetvenezer) forint, III. rendű felperesnek 140.000 (száznegyvenezer) forint, IV-V. rendű felpereseknek külön-külön 126.000–126.000 (százhuszonhatezer – százhuszonhatezer) forint perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes 2014. február 12-én versenyfelügyeleti eljárást indított elsőként a III. rendű felperessel szemben, majd az I., II., IV, és V. rendű felperesek ügyféli bevonásával valamennyi felperessel szemben, annak vizsgálatára, hogy a közös jogkezelő szervezetek a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 21. § a) pontjába, illetve az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (EUMSZ) 102. cikk a) pontjába ütközően visszaéltek-e gazdasági erőfölényükkel a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény szerinti üres hordozói díjak (ÜHD) megállapítása során.
- Az alperes eljáró versenytanácsa hosszas egyeztetést követően az eljárás alá vont felperesek által felajánlott kötelezettségvállalásokat 2016. december 5-én kelt, VJ/15-166/2014. számú végzésével (továbbiakban: alapdöntés) elfogadta, egyben az alapeljárást megszüntette. A végzés rendelkező részében rögzítésre került a felperesek kötelezettségvállalása A)-D) pontokba szedve. A 90 oldal terjedelmű végzés indokolása részletezte, hogy a Tpv. 75. §-a alapján miért kerülhetett sor egyrészt a kötelezettségvállalás elfogadására, másrészt az eljárás megszüntetésére. Az indokolás szerint a végzéssel szembeni jogorvoslatot egyrészt a Tpv. 82. §-a, másrészt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 98.§ (3) bekezdés c) pontja biztosítja. A végzést jogorvoslattal senki nem támadta.
- [2] Az alperes 2018. február 22-én VJ-5/2018. ügyszám alatt utóvizsgálatot indított abból a célból, hogy az alapeljárásban a kötelezettségvállalás elfogadásáról rendelkező végzésben vállaltak teljesítését ellenőrizze, arra is figyelemmel, hogy az alapeljárás 2014. február 12-én történő indulásakor hatályos Tpv. 76. § (1) bekezdés a) pontja szerint kötelezettségvállalás esetén az utóvizsgálati eljárást kötelező lefolytatni, másrészt bejelentést is kapott arról, 2017. november 2-án, hogy a felperesek nem teljesítik a kötelezettségvállalásukat.
- Az alperes 2018. február 22-én VJ/5/2018. számon megindított utóvizsgálati eljárás során számos eljárási cselekményt végzett, szakértőt rendelt ki a fogyasztói piackutatás és a közgazdasági elemzés értékelésére a BellReserach Kutató, Tanácsadó és Szervezetfejlesztő Kft. személyében, majd a felperesek szakértői véleményre tett kifogásai, és az alperes által is észlelt ellentmondások feloldása érdekében az Abiungo Zrt.-t rendelte ki.
- [3] Az alperes a részletes bizonyítási eljárás eredményeként, figyelembevéve a felek által előadottakat, a rendelkezésre álló dokumentumokat, szakértői véleményeket, 2023. május 5-én kelt VJ/5-320/2018. számú végzésében – a 2014. február 12-én hatályos Tpv. szabályait alkalmazva, annak 76. § (4) bekezdésének a) pontja alapján – megállapította, hogy a

Kfv.I.37.341/2025/13.

felperesek a 2018. év vonatkozásában nem megfelelően teljesítették a VJ/15-166/2014. számú végzésben előírt kötelezettségeik A) részében foglaltakat.

Ezért az alperes a Tpvt. 78. §-ra hivatkozással az eljárás alá vontakkal szemben versenyfelügyeleti bírságot szabott ki, és kötelezte a III. rendű felperest 167.000.000.- forint, a IV. rendű felperest 22.000.000.- forint, az V. rendű felperest 16.000.000.- forint, az I. rendű felperest 5.000.000.- forint, míg a II. rendű felperest 400.000.- forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére, melynek teljesítésére a végzés rendelkező részében szereplő módon az alperes valamennyi felperesnek különböző módon részletfizetést engedélyezett.

- [4] A végzés indokolása szerint a kötelezettségvállalás A) részében szereplő fogyasztói felmérés és közigazgatási elemzés több tekintetben sem felelt meg az elvárásoknak, a fogyasztói felmérés hiányos és hibás volt, amely közvetlenül kihatott a közigazgatási elemzés eredményeire és következtetéseire, melyek alapjaiban befolyásolhatták a teljes jogdíj közleményt, ugyanis, ha pontatlan az alap, ami alapján készült a tanulmány, akkor nem lehetett pontos az az alapján készített díjmeghatározás sem.

A végzés indokolása szerint az eljárás alá vontak a vállalt kutatás vonatkozásában kötelezettségvállalásukat nem megfelelően teljesítették, ezért a Tpvt. 76. § (4) bekezdésének a) pontja alapján a Tpvt. 78. §-ának megfelelően versenyfelügyeleti bírságot kellett jogkövetkezményként kiszabni.

A végzés indokolása megállapította, hogy a kötelezettségvállalás C) részében előírt, az üres hordozói díj visszatérítési jogintézményének bevezetéséhez és a visszatérítési igényhez kapcsolódó szerzői jogi edukációs kampány lefolytatásához kapcsolódó előírásokat az eljárás alá vontak az eljáró versenytanács álláspontja szerint is teljesítették, ezért ezzel összefüggésben az alperes nem állapított meg jogsértést.

- [5] Az alperes az utóvizsgálati eljárást az alapeljárás megindításának napján hatályos eljárásjogi előírások figyelembevételével folytatta le, utalva arra, hogy a Tpvt. 2014. július 1-ig hatályos 47. § (1) bekezdése alapján az utóvizsgálati eljárás a versenyfelügyeleti eljárás szakaszai közé tartozott, ezért előbbire az alapeljárás indulásakor hatályos eljárásjogot kellett alkalmazni.

A kereseti kérelmek és védírat

- [6] A versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelező végzéssel szemben valamennyi felperes kereseti kérelmet terjesztett elő, a kereseti kérelmek alapján megindult közigazgatási pereket a Fővárosi Törvényszék egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

- [7] Valamennyi kereseti kérelem mellett, hogy anyagi jogi jogsérelmet is állított, elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az alperes végzése semmis, mert az alperes helytelen eljárásjogot alkalmazott azáltal, hogy az utóvizsgálatot a versenyfelügyeleti eljárás szakaszának tekintve, jogsértő módon nem alkalmazta a Tpvt., valamint a Gazdasági Versenyhivatal eljárásaival összefüggő egyes törvényi rendelkezések módosításáról szóló 2013. évi CCI. törvény (a továbbiakban: Módtv.) rendelkezéseit. A Tpvt. 95/C. § (3) bekezdésére és a bírói gyakorlatra utalva hivatkoztak arra, hogy az utóvizsgálat nem lehet a kötelezettségvállalással és eljárás megszüntetésével zárult megszüntetett eljárás folytatása vagy meghosszabbítása, mert a normaszövegben szereplő „szakasz” szó nem hordoz szigorú eljárásjogi jelentéstartalmat. Utaltak arra, hogy az alperes a megelőző, utóvizsgálati eljárásban az alapeljáráshoz képest új ügyszámot használt, és az alperes jogértelmezésének elfogadása esetén, maga az alapeljárást befejező döntés is bizonytalan lenne.

Érvelésük szerint a helytelen eljárásjogi rezsím megválasztása eredményeként jogorvoslatukhoz való joguk is sérült, mert a kereseti kérelem előterjesztésére biztosított idő jóval rövidebb volt. Utaltak arra, hogy a döntést nem végzés, hanem határozat formában kellett volna meghozni, és kiemelték, hogy az utóvizsgálat több, mint 5 évig tartott.

Kfv.I.37.341/2025/13.

A III. rendű felperes emellett hivatkozott a Tpvt., valamint az azzal összefüggő egyes törvényi rendelkezések módosításáról szóló 2017. évi CXXIX. törvénnyel (továbbiakban: Módtv.4.) megállapított eljárási rendelkezések alkalmazása átmeneti szabályát megállapító Tpvt. 95/F. §-ra is.

A IV-V. rendű felperesek a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. § (1) bekezdésre is utalva kiemelték, hogy az új eljárási szabályok fő szabály szerint még a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazandóak.

[8] A felperesek kereseti kérelmükben a versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelező végzést érdemben, a kötelezettségvállalásban foglaltak teljesítése elmaradása megállapításai körében is részletesen támadták.

[9] Az alperes védiratában a felperesek keresetének elutasítását kérte.

Hangsúlyozta, hogy az utóvizsgálat során a megfelelő eljárásjogot alkalmazta, figyelemmel arra, hogy a Tpvt. 2014. július 1-ig hatályban volt 47. § (1) bekezdése alapján a versenyfelügyeleti eljárás szakaszai közé tartozott az utóvizsgálati eljárás is. Ennek következtében az ezt megelőzően indult versenyfelügyeleti eljárások utóvizsgálati szakaszai során az alapügy indításakor hatályban volt rendelkezéseket kellett alkalmaznia. Álláspontja szerint a Tpvt. 76. § (3) bekezdéséből is az következik, hogy az utóvizsgálatra az alapügy indulásakor hatályos rendelkezések az irányadóak. Az alperes szerint a Tpvt. alapügy indításakor hatályban volt 44. § (1) bekezdése alapján a versenyfelügyeleti eljárásra – az ott szereplő kivételektől eltekintve – a Ket. szabályait kellett alkalmaznia.

[10] A védirat utalt arra, hogy a Módtv. utóvizsgálatot érintő rendelkezései csak hónapokkal a versenyfelügyeleti eljárás 2014. február 12-ei megindítását követően léptek hatályba.

Hivatkozott a Tpvt. miniszteri indoklására, és a Tpvt. hatályos 95/C. § (3) bekezdésére, a Ket. 1. § (1) bekezdésére és bírói gyakorlatra (Kúria Kfv.II.37.646/2015/14. számú határozata).

Érvelése szerint a végzés helyes döntési formában került meghozatalra és megfelelő jogorvoslati tájékoztatást is tartalmazott.

Hangsúlyozta, hogy az ügyintézési határidő túllépésével a bírságkiszabás joga nem enyészett el, e körben utalt az Alcufer-ítélet, az Alkotmánybíróság 25/2020. AB határozatára és a Kúria 4/2023. számú Jogegységi Határozatára.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[11] A Fővárosi Törvényszék alaposnak találta a felperesek keresetét, és megállapította, hogy az alperes a megelőző eljárásban alkalmazandó eljárásjogot tévesen választotta meg. Ezért ítéletével az alperes VJ/5-320/2018. számú végzését megsemmisítette, az alperes új eljárásra kötelezése nélkül.

[12] Az ítélet indokolása szerint a Tpvt. Módtv.-vel beiktatott rendelkezései egyértelműsítették, hogy az utóvizsgálati eljárás nem képezi részét a versenyfelügyeleti eljárásnak és ez korábban is így volt. Az alperes ezért tévesen folytatta a megelőző utóvizsgálati eljárást az alapvégzéssel lezárt versenyfelügyeleti eljárásra vonatkozó jogi normák szerint, ami az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértés volt.

[13] Az ítélet indokolása szerint az alperes a Ket. rendelkezéseit nem alkalmazhatta volna, az utóvizsgálatot lezáró döntést határozatként kellett volna meghoznia és annak jogorvoslati tájékoztatásban 30 nap keresetindítási határidőt kellett volna biztosítania a döntés megtámadására.

[14] Az indokolás szerint a nem megfelelő eljárásjog megválasztása a megelőző eljárás olyan lényeges szabályának megszegésével okozott jogsérelem, ami a perben nem orvosolható, ezért a bíróságnak a Kp. 89. § (1) bekezdés a) pont és 92. § (1) bekezdés c) pontja alapján a végzést meg kellett semmisítenie. Az ítélet indokolása rögzítette, hogy az új eljárásra

Kfv.I.37.341/2025/13.

kötelezést a bíróság azért mellőzte, mert az alperes eljárása hivatalból indult, a kötelezettségvállalás pedig kizárólag a 2018. évi ÜHD-re vonatkozott, így a jelentős időmúlásra tekintettel sem volt indokolt az új eljárás elrendelése.

- [15] Az ítélet indokolása szerint a 2014. február 14-én indult alapeljárásban az eljárást befejező döntés a teljes versenyfelügyeleti eljárást szüntette meg. Utalt arra, hogy a felperesek értelmezésének helyességét erősíti a Tpvt. 47. § (1) bekezdését módosító, Módtv. 33. §-hoz fűzött jogalkotói indokolás is. Az indokolásban használt „rendezi” kifejezésnek is olyan értelem tulajdonítható, hogy már a módosítást megelőző szabályozás sem volt úgy értelmezhető, hogy az utóvizsgálat az alapeljárásnak eljárásjogi szempontból elválaszthatatlan része. Az ítélet érvelése szerint az alperes álláspontja helyességét kétségbe vonja a Tpvt. 76. §-a alapeljárás megindításakor hatályos (3) bekezdése is, mely szerint „az utóvizsgálatra a versenyfelügyeleti eljárásra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni”. Amennyiben ugyanis a jogalkotó ebben az időben az egységes versenyfelügyeleti eljárás szerves részeként tekintette volna az utóvizsgálatot, úgy a Tpvt. 76. § (3) bekezdésének rendelkezését nem lett volna indokolt kodifikálni.
- [16] Az ítélet indokolása utalt a Módtv. 64. §-hoz fűzött törvényi indokolásra is, mely szerint utóvizsgálat csak a végrehajtható határozat alapján indítható, erre tekintettel a törvény szerkezete is módosult a határozat és az utóvizsgálat szabályai Tpvt.-beli helyének felcserélésével. Hangsúlyozta, hogy az utóvizsgálat nem szükségszerű, és nem a versenyfelügyeleti eljárás egy szakasza, hanem lényegében egy egyszerűsített versenyfelügyeleti eljárás, annak szabályai mögöttes alkalmazhatóságáról szükséges rendelkezni, mely konstrukció rokonítható a Ket. hatósági ellenőrzésre vonatkozó szabályaival.
- [17] Az ítélet indokolása szerint az alperes alaptalanul hivatkozott a Tpvt. 95/C. § (3) bekezdésére is, ugyanis a Tpvt. módosult rendelkezései az utóvizsgálatot nem tekintik a versenyfelügyeleti eljárás részének, és a Tpvt. 95/C. § (3) bekezdése az utóvizsgálatra külön rendelkezést nem tartalmaz, ezért a Módtv. eljárási rendelkezéseit a Módtv. hatálybalépésekor folyamatban volt utóvizsgálatokra is alkalmazni kellett volna. A Módtv. hatálybalépését követően indult utóvizsgálatokra a Jat. 15. § (1) bekezdés b) pontja folytán csak az utóvizsgálat megindításakor hatályos jog volt alkalmazandó.
- [18] Az ítélet indokolása szerint a megelőző eljárás ideje alatt hatályos Tpvt. 77. § (5) bekezdése szerint az utóvizsgálat ügyintézési határideje 3 hónap kellett volna, hogy legyen. Utalt arra, hogy az alperes az ügyintézési határidő túllépését a tévesen alkalmazott eljárásjog alapján is elismerte.
- [19] Megállapította, hogy az alperesnek a döntését határozati formában kellett volna meghoznia a Tpvt. 76. § (1) bekezdés k) pontja szerint. Emellett helytelenül állapította meg a közigazgatási per megindítására nyitva álló határidőt 8 napban, ezáltal a felperesek jogorvoslati joga sérült, függetlenül attól, hogy a felperesek keresetüket a végzésben megjelölt 8 napos határidőn belül terjesztették elő. Az ügy komplexitását, az utóvizsgálat több, mint 5 éves tartamát, a bizonyítás terjedelmét, és az alperes 140 oldal terjedelmű végzését figyelembe véve a 8 napos jogorvoslati határidő biztosítása összességében a védekezéshez való jog sérelmére utal.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelmek

- [20] A jogerős ítélettel szemben az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. A felülvizsgálati kérelem szerint az ítélet megsértette az Alaptörvény 28. cikkét, a Tpvt. 47. § (1) és (2) bekezdése 2014. június 30-át megelőzően hatályos rendelkezéseit, a Tpvt. 95/C. § (3) bekezdését, az Ákr. 143. § (1) bekezdését, a Jat. 15. § és 18. § (8) bekezdését.

Kfv.I.37.341/2025/13.

- [21] Az alperes érvelésének lényege szerint miután az alperes a közigazgatási eljárása során a megfelelő és a rá nézve kötelező eljárási szabályokat alkalmazva járt el, azokat helyesen választotta meg, ezért a felülvizsgálni kért ítélet téves jogi álláspontra helyezkedett annak megállapításával, hogy az utóvizsgálatra vonatkozó eljárás során a Tpvt. Módtv.-vel módosított rendelkezéseit, és az Ákr. szabályait kellett volna alkalmazni.
- [22] Kiemelte, hogy az alapeljárás 2014. február 12-i megindulásakor hatályos Tpvt.-ben foglalt kógens rendelkezés szerint a versenyfelügyeleti eljárás része volt az utóvizsgálat. Bár 2014. július 1-től hatályos szabályozás a Tpvt. 47. § (1) bekezdésben szereplő rendelkezéseket módosította, ugyanakkor a Tpvt. 95/C. § (3) bekezdése kifejezetten előírta, hogy a módosító rendelkezéseket csak a hatálybalépést követően indult eljárásokra kell alkalmazni.
- [23] Érvelése szerint akkor, amikor a felperesek kötelezettségvállalásáról döntött és az eljárást megszüntette 2016. december 5-én, mindez a közigazgatási eljárást nem zárta le, ugyanis ugyanezen közigazgatási eljárás részét képezte az utóvizsgálat, amely a 2016. december 5. napján hozott döntésben foglaltak ellenőrzésére irányult. Álláspontja szerint a Jat. 15. §-ban foglalt rendelkezésével lett volna ellentétes, ha az alperes az utóvizsgálat során a 2014. július 1. napját követő rendelkezéseket alkalmazza, miután a jogviszony alapjául szolgáló eljárás megindítására 2014. július 1. napját megelőzően került sor.
- [24] A felülvizsgálati kérelem szerint az elsőfokú bíróság a Módtv. miniszteri indokolását visszamenőleges hatállyal alkalmazta. Ezzel összefüggésben utalt az Alkotmánybíróság 3069/2021. (II.24.) AB határozat, Indokolás [45] bekezdésére.
- [25] Az alperes szerint az elsőfokú bíróság a kógens jogszabályi normákat contra legem alkalmazta. Azt nem vitatta, hogy az Alaptörvény 28. cikkéből következően figyelembe kell venni a törvényi indokolást is, ugyanakkor a törvényi indokolás egyrészt normatív erővel nem bír, másrészt kizárólag a megalkotott jogszabály időbeli hatályára nézve határozhatnak meg értelmezési keretet. Ebből következően az elsőfokú bíróság nem vonatkoztathatta volna a Tpvt. 2014. július 1. napja előtti időállapot szerinti törvényi rendelkezésre az azt követően hatályba lépő jogszabályi rendelkezésre irányuló indokolást, mivel az sérti az Alaptörvény 28. cikkét.
Az alperes érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítéletének jogértelmezése jogalkotói önkényt teremtett, amikor contra legem, az Alaptörvény 28. cikkét is megsértve állapította meg azt, hogy az alperes rossz eljárási rendet választott eljárása során.
- [26] Az alperes álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék a Módtv. indokolásának értelmezése során nem vette figyelembe azt a normaszöveget, melyhez maga az indokolás kötődik, ezért a törvényszék ítélete ellentétes a Jat. 18. § (8) bekezdésében foglaltakkal.
Nem vitatta azt az ítéleti megállapítást, mely szerint az utóvizsgálat nem szükségszerű eljárás, ez azonban az alperes szerint nem jelenti azt, hogy ha az alperes utóvizsgálatot folytat le, az ne kapcsolódna szükségszerűen és szervesen az eljáráshoz. Ezt támasztja alá az alperes szerint a Kúria Kfv.III.38.385/2019/6. számú ítélete is.
- [27] A felülvizsgálati kérelem szerint a contra legem jogértelmezést támasztja alá az Alkotmánybíróság 13/2015. (V.14.) AB határozata is. Ebben az Alkotmánybíróság a versenyfelügyeleti eljárás keretében folyt végrehajtás felfüggesztésének a hatását vizsgálta, és a végrehajtást a versenyfelügyeleti eljárás szakaszaként kezelte.
Az alperes perköltség iránti igényel nem élt.
- [28] Az I., II. és III. rendű felperesek azonos tartalmú felülvizsgálati ellenkérelmükben az ítélet hatályában való fenntartására tettek indítványt és bejelentették perköltség iránti igényüket, melyet a felülvizsgálati tárgyaláson pontosítottak.
- [29] Elsőként utaltak arra, hogy az önálló közigazgatási eljárás fennálltát önmagában igazolja az a tény, hogy az alperes az alapeljárást és az utóvizsgálatot külön ügyszámon tartotta nyilván, külön eljárást indító és záró döntéseket hozott. Utaltak arra, hogy az utóvizsgálat a

Kfv.I.37.341/2025/13.

kötelezettségvállalást elfogadó döntésben foglalt kötelezettségek ellenőrzését nem merítette ki, ugyanis a fennmaradó két éves időszak utóvizsgálata jelenleg is folyamatban van, bár az felfüggesztésre került. Ésszerűtlennek állították, hogy egyetlen közigazgatási eljárás először kilenc évig, majd pedig a felfüggesztés esetleges lezárulta után még bizonytalan ideig jogszerűen folyható legyen a felperesekkel szemben.

- [30] Érvelésük szerint a Tptv. 2014. február 12-én hatályos normaszövege egyértelművé tette, hogy a versenyfelügyeleti eljárástól elkülönült eljárás az utóvizsgálat, hiszen a Tptv. 76. § (3) bekezdésnek egyéb esetben nem lenne értelme.
- [31] Hangsúlyozták, hogy a kötelezettségvállalást elfogadó döntésben az eljárás megszüntetésre került, és bár ez nem minősült az ügy érdemében hozott döntésnek, de jogerős volt. Egy megszüntetett eljárás folytatását pedig kizárólag a döntés rendkívüli jogorvoslattal történő megváltoztatása vagy hatályon kívül helyezése eredményezhetné.
- [32] Lényegesnek állították, hogy az utóvizsgálat a Módtv. hatálybalépése előtti szabályok alapján sem képezhette a versenyfelügyeleti eljárás részét. Álláspontjuk szerint a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, Kfv.III.38.385/2019/6. számú határozat mindössze azt állapította meg, hogy az alapeljárást lezáró határozat hatályon kívül helyezésével az utóvizsgálat során kiszabott fizetési kötelezettség is megszűnik.
- [33] A felülvizsgálati ellenkérelem szerint tévesen hivatkozott az alperes a visszamenőleges jogalkalmazás tilalma megsértésére is, ugyanis az utóvizsgálat megindítására már 2018. február 22-én, azaz a Módtv. hatálybalépését követően került sor, a törvénymódosításhoz fűzött miniszteri indokolás pedig értelemszerűen alkalmazható az adott törvény értelmezésére.
- [34] A felülvizsgálati ellenkérelem szerint az alperes tévesen hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény 28. cikkét a contra legem jogértelmezéssel. Az Alaptörvény 28. cikkének megsértése ugyanis abban az esetben állapítható meg, ha a bíróság a jogértelmezési szabályokat kifejezetten figyelmen kívül hagyja, ilyen azonban az elsőfokú bíróság részéről nem történt.
- [35] A felülvizsgálati ellenkérelem szerint az alperes által hivatkozott 13/2015. (V.14.) AB határozat nem támasztja alá az alperes érvelését. A törvényszék azt állapította meg, hogy mivel az utóvizsgálat a módosítást megelőzően sem volt eljárásjogi tekintetben a versenyfelügyeleti eljárás elválaszthatatlan része, így a „szakasz” megjelölés nem értelmezhető akként, hogy a befejezett versenyfelügyeleti eljárás kötelezettségvállalásainak ellenőrzésére indított utóvizsgálat az alapeljárás megindításakor hatályos jog szerint bírálendő el. Az utóvizsgálatra tehát külön eljárási rezsím vonatkozik, amely így már a befejezett versenyfelügyeleti eljárástól elkülönül.
- [36] A IV., V. rendű felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben ugyancsak az ítélet hatályában való fenntartására tettek indítványt, állítva, hogy az ítélet mindenben megfelel az irányadó jogszabályoknak. Felülvizsgálati tárgyaláson pontosították perköltség iránti igényüket. Álláspontjuk szerint az utóvizsgálat nem volt része versenyfelügyeleti eljárásnak. Érvelésük szerint az alapeljárás jelen ügyben a kötelezettségvállalást elfogadó döntéssel lezárult és megszüntetésre került, így az utóvizsgálat nem lehet az alapeljárás része, hanem egy új eljárás, amely új ügyszámon, eljárást indító végzéssel indult meg, és egy bíróságot kiszabó végzéssel zárult le.
- [37] Álláspontjuk szerint az alperes által hivatkozott Tptv. 76. § (3) bekezdése inkább arra utal, hogy a jogalkotó nem a versenyfelügyeleti eljárás részének tekintette az utóvizsgálatot, ugyanis más értelmezés mellett erre a szabályra nem lett volna szükség.
- [38] Valószínűsíthetőnek állították, hogy a jogalkotói akarat is az volt, hogy az új eljárási rendelkezések nyomban hatályba lépjenek, ne kelljen a régi, meghaladott szabályokat 4 évvel később indult eljárásokban alkalmazni. Álláspontjuk szerint a Jat. 15. § (1) bekezdésében foglalt általános szabály is ezt az elvet követi. Éppen ezért a Módtv. hatálybalépésére vonatkozó átmeneti szabály azon fordulatát, hogy az „új szabályokat a hatálybalépést

Kfv.I.37.341/2025/13.

követően indult versenyfelügyeleti eljárásban kell alkalmazni,” úgy kell értelmezni, hogy a hatálybalépés után indult versenyfelügyeleti eljárásnak kell tekinteni a hatálybalépés után külön ügyszámon indított, önálló, az alapeljárástól időben elkülönült, eltérő tárgyú, eljárási értelemben teljesen független, nem vitatottan versenyfelügyeleti eljárásnak minősülő utóvizsgálatot is.

- [39] A felülvizsgálati ellenkérelem szerint az alperes alaptalanul állította, hogy a közigazgatási eljárás a kötelezettségvállalásról történő döntéshozatal időpontjában még nem zárult le. Amennyiben ez az állítás helyes lenne, akkor minden lezárt versenyfelügyeleti eljárás folyamatban maradna addig, amíg egy utóvizsgálat megindíthatóságának törvényi feltétele, azaz elvi lehetősége fennáll, mely minden ügyfelet érintő bizonytalanság elfogadhatatlan, a jogállamiság követelményeivel összeegyeztethetetlen.
- [40] A IV., V. rendű felperesek érvelése szerint az alperes az Alaptörvény 28. cikke megsértésére alaptalanul hivatkozott, a felülvizsgálati kérelme ezt érintő okfejtése felesleges.
- [41] Tévesnek állították az alperes visszamenőleges hatályú jogalkalmazás tilalmának megsértésére történő hivatkozását is, a jogalkotó ugyanis – a törvényi indokolásból következően – minősíthette szövegpontosításnak a módosítást, az elsőfokú ítélet pedig csak a felperesi értelmezés helyességének megerősítéseként támaszkodott az indokolásra.
- [42] A IV., V. rendű felperes szerint az alperes a Jat. 18. § (8) bekezdését félreértelmezte.
- [43] A felülvizsgálati ellenkérelem szerint az Alkotmánybíróság alperes által hivatkozott 13/2015. (V.14.) AB határozata, mivel a Ket. korábbi módosításaihoz kapcsolódik, releváns kérdései semmilyen összefüggést nem mutatnak jelen jogvitával.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [44] A felülvizsgálati kérelem alaptalan az alábbiak miatt.
- [45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelmek keretei között megvizsgálta, e vizsgálat eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a döntéshozatal szempontjából releváns tényállást helyesen rögzítette, az alkalmazandó jogszabályokat helyesen értelmezte, és ennek figyelembevételével hozta meg döntését, mely döntéséről az indokolási kötelezettséggel szemben támasztott alkotmányos követelményeknek is megfelelő módon számot adott. A Kúria a felülvizsgálni kért ítélet jogi indokolásával egyetért, azt megismételni nem kívánja, a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelemben szereplő érvekre tekintettel ugyanakkor az alábbiakat hangsúlyozza.
- [46] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette ítélete indokolásában, hogy bár a versenyfelügyeleti eljárásban az utóvizsgálat kapcsolódik az alapeljáráshoz, ez azonban nem jelenti azt, hogy ne lenne olyan fokban önálló, tárgyánál és céljánál fogva elkülönült eljárás, amely – a Tpv. szabályai értelmezése eredményeként – az alapeljárástól elkülönült eljárásnak tekintendő. Ebből következően, amennyiben az alapeljárás lezárulásához képest az utóvizsgálati eljárás megindulása időpontjában új eljárásjogi rendelkezések vannak hatályban, akkor az utóvizsgálatra az új eljárásjogi szabályokat kell – eltérő rendelkezés hiányában – alkalmazni (Jat. 15. § (1) bekezdés).
- [47] Az elsőfokú bíróság ebből következően helyesen állapította meg, hogy az alperes részéről tévesen megválasztott eljárásjogi szabályok az ügy érdemére is kihatással voltak, ezért az alperes határozata megsemmisítése a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontjából következően indokolt volt.
- [48] A Kúria az elsőfokú bíróság ítéleti indokolásának elfogadása mellett hangsúlyozza, hogy az alperesi utóvizsgálat megindulásakor alkalmazandó eljárási jog vonatkozásában a Módtv. és annak átmeneti szabálya kifejezett rendelkezést nem tartalmazott, a Módtv. – mások mellett – a versenyfelügyeleti eljárás szakaszai tekintetében bekövetkezett jogszabályi változásokat

Kfv.I.37.341/2025/13.

tartalmazta. Önmagában azonban az, hogy a Módtv. változtatott a versenyfelügyeleti eljárás szakaszainak meghatározásán, még kétséget kizáróan nem dönti el az alkalmazandó jog kérdését, mert a Jat. 15. § (1) bekezdés b) pontja alapján az egyes eljárási cselekmények, így az utóvizsgálat megtételére is mindig az eljárási cselekmény idején hatályos eljárási szabályok vonatkoznak, kivéve, ha ettől eltérő szabály létezik. Az alperes olyan jogszabályi rendelkezést nem tudott megjelölni, amely azt tartalmazta volna, hogy az utóvizsgálatra az versenyfelügyeleti eljárás megindulásakor hatályos szabályokat (Ket.) és nem az Ákr. rendelkezést kell alkalmazni. Arra a kérdésre, hogy mi volt az utóvizsgálati eljárás megindulásakor az alkalmazandó eljárási jog, elsősorban tehát nem a Tpvt. 95/C. § (3) bekezdése – a Módtv. hatályba lépéséhez kapcsolódó átmeneti szabályokat tartalmazó rendelkezés – adja meg a helyes választ, hanem a Tpvt., valamint az azzal összefüggő egyes törvényi rendelkezések módosításáról szóló 2017. évi CXXIX. törvény (Módtv.4.) által megállapított eljárási rendelkezések hatálybalépéséhez kapcsolódó és átmeneti rendelkezéseket megállapító Tpvt. 95/F. § (1) bekezdés.

A Tpvt. 95/F. § (1) bekezdése szerint ugyanis a Módtv.4. által megállapított eljárási rendelkezéseket – a (2) bekezdésben írt eltéréssel – az e rendelkezések hatálybalépését követően indult és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

2018. februárban, az utóvizsgálat megindulásakor az Általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) már hatályban volt. A jogalkotó a Módtv.4. szabályaival állapította meg többek között a Tpvt. Ákr.-hez igazodó eljárási rendelkezéseit. Ehhez kapcsolódó átmeneti rendelkezést fogalmazza meg a Tpvt. 95/F. § (1) bekezdése, mely szabályozás összhangban van a Jat 15.§ (1) bekezdés b) pont szerinti rendelkezéssel.

Hangsúlyos továbbá, hogy a Tpvt. 95/C. § (3) bekezdése – a Módtv.-hez kapcsolódó átmeneti rendelkezések megállapítása során – az új rendelkezések hatálybalépését követően indult vagy megismételt „versenyfelügyeleti eljárás” kifejezést használta, ugyanakkor a Tpvt. 95/F. § (1) bekezdése – a Módtv.4.-hez kapcsolódó átmeneti rendelkezések és hatálybalépési szabályok megállapítása során a rendelkezések hatálybalépését követően indult és megismételt „eljárásokban” teszi kötelezővé az új rendelkezések alkalmazását. A Kúria szerint ebből az a következtetés vonható le, hogy az utóvizsgálatra – mint a Módtv.4. hatályba lépése után indult eljárásra – egyértelműen az Ákr. szabályai vonatkoznak, s levonható egy olyan értelmezés is, hogy a jogalkotó már figyelembe vette a Módtv.-vel módosult Tpvt. 47.§ (1) bekezdés versenyfelügyeleti eljárás szakaszait megállapító rendelkezést.

- [49] Az alperes felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Tpvt. 47. § (1) és (2) bekezdésének 2014. március 15. és június 30. között hatályos rendelkezéseit, és ezzel összefüggésben a Tpvt. 95/C. § (3) bekezdése, az Ákr. 143. § (1) bekezdése és a Jat. 15. § (1) és (2) bekezdése rendelkezését.

Az elsőfokú bíróság ugyanis helytállóan állapította meg annak tényét, hogy a 2016. december 5-én meghozott, Vj/15-166/2014. számú végzéssel eljárásjogi értelemben a versenyfelügyeleti eljárás az eljárás megszüntetésével lezárult.

- [50] A Vj/15-166/2014. számú „alapvégzés” meghozatalakor hatályos Tpvt. 75. § (1) bekezdése félre nem érhető módon az „eljárás megszüntetése” kifejezést használta. Az akkor hatályos Tpvt. X. fejezete a versenyfelügyeleti eljárás általános szabályait megállapító rendelkezései nem tartalmazzak sajátképi szabályozást az eljárást megszüntető döntésekre. Mivel a Tpvt. akkor hatályos 44. § (1) bekezdése egyrészt a versenyfelügyeleti eljárásban a Tpvt. sajátképi rendelkezései és a Tpvt. 44. § (1) bekezdésben felsorolt Ket. kivételszabályai hiányában a Ket. rendelkezései alkalmazását írta elő, és miután egyrészt a Tpvt. akkor hatályos 60/A. §-a az eljárás megszüntetése cím alatt mindössze annyit szabályozott, hogy a Ket. 31. § (1) bekezdése e) és j) pontja esetén a végzést közölni kell a bejelentővel is, továbbá a Tpvt. 44. § (1) bekezdésben felsorolt Ket. versenyfelügyeleti eljárásban nem alkalmazható kivételszabályai között nem szerepel a Ket. eljárás megszüntetésére vonatkozó 31. §

Kfv.I.37.341/2025/13.

rendelkezése (csak a Ket. 31. § (1) bekezdés j) pontja jelen jogvitával összefüggést nem mutató rendelkezése), valamint a hatósági döntések jogerejére vonatkozó Ket. 73/A. §-a is alkalmazandó, mindebből csak az a következtetés vonható le, hogy a versenyfelügyeleti eljárás eljárásjogi értelemben megszűnt az alperes Vj/15-166/2014. számú eljárást megszüntető, és a felperesek által vállalt kötelezettségek egyidejű elfogadásáról rendelkező döntéssel.

- [51] Helyesen mutattak rá a felperesek és az elsőfokú bíróság is, hogy maga az alperes is úgy tekintette a 2016. december 5-én kelt végzését, hogy az az eljárást megszüntette, ugyanis az utóvizsgálat megindulásakor nem a jogi képviselőknél kézbesítette az eljárás megindulásáról szóló értesítést, hanem a feleknek közvetlenül.
- [52] Emellett a Kúria rámutat, hogy a Vj/15-166/2014. számú, 90 oldalas végzés indokolása 310. pontja maga rögzítette, hogy a Tptv. 75. § (1) bekezdése szerinti végzés meghozatala nem zárja ki, hogy az ügyben – a körülmények lényeges változása miatt, illetve a végzés a döntés meghozatala szempontjából fontos tény félrevezető közlésén alapult – újabb versenyfelügyeleti eljárás induljon.
- [53] Az I-II. rendű felperes felülvizsgálati ellenkérelmében arra alaptalanul hivatkozott, hogy az utóvizsgálati eljárás alapeljáráshoz képesti eltérő ügyszám az alapeljárás és az utóvizsgálat elkülönültségét támasztja alá, ugyanis számtalan eljárási ok miatt kerülhet ugyanaz az eljárás eltérő ügyszámra.
- [54] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul hivatkozott mind az Alaptörvény 28. cikk sérelmére, mind a visszamenőleges jogalkalmazás tilalma, valamint a Jat. 18. § (8) bekezdése megsértésére.
Míután az utóvizsgálat 2018. február 22-én indult meg – a Módtv. hatálybalépése után – a Módtv.-hez fűzött törvényi indokolás nemhogy figyelembe vehető volt, hanem annak értelmezése az Alaptörvény 28. cikkében megfogalmazott bírói jogértelmezés követelményét teljesítette.
- [55] Ugyanakkor a Kúria megjegyzi, hogy a felülvizsgálni kért ítéletben nem volt hangsúlyos, hogy a Tptv. 2014. július 1-ét megelőzően hatályos, versenyfelügyeleti eljárás szakaszait megállapító 47. § (1) bekezdése miként értelmezhető. Az elsőfokú bíróság a Módtv. 33. §-ához fűzött törvényi indokolást, mintegy az érvelése megerősítéseként használta.
- [56] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a visszamenőleges hatályú jogalkalmazás, és a bíróság contra legem jogértelmezése alátámasztásként alaptalanul hivatkozta a Kúria Kfv.III.38.385/2019/6. számú ítéletét, és az Alkotmánybíróság 13/2015. (V.14.) AB határozatát.

A Kúria a hivatkozott döntésben csak azt állapította meg, hogy az alapeljárást lezáró határozat hatályon kívül helyezése eredményeként az utóvizsgálat során kiszabott fizetési kötelezettség is megszűnik, mely érvelés nem támasztja alá önmagában azt, hogy az alapeljárás és az utóvizsgálati eljárás eljárásjogi értelemben egy eljárás lenne. Ez a megállapítás azon az elven alapul, hogy az alapeljárást lezáró döntésben foglaltak teljesítésének ellenőrzését célozza az utóvizsgálat, így ha a bíróság döntése nyomán módosul az alapeljárásban hozott határozat szerinti jogkövetkezmény, az kihat az utóellenőrzés tárgyára is.

Az Alkotmánybíróság felülvizsgálati kérelemben hivatkozott 13/2015. (V.14.) AB határozata pedig 2014 július 1. előtti időszakra nézve vizsgálta a késedelmi pótlék végrehajtás felfüggesztése időtartama alatti felszámításának kérdését a Ket. végrehajtásra vonatkozó rendelkezései módosulására tekintettel. Az Alkotmánybíróság határozata indokolásából az alapeljárás és az utóvizsgálat egymáshoz való viszonya elsőfokú bíróság általi értelmezésének megalapozatlansága nem következtethető. Ez az alkotmánybírósági döntés a 2018. évi, Módtv.4. átmeneti rendelkezéseinek értelmezésére ki sem terjedhetett, mely okból nem is cáfolhatja e rendelkezésen alapuló eljárásjog kiválasztását.

Kfv.I.37.341/2025/13.

[57] A fentiek alapján a Kúria miután megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék ítélete a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben nem tért el, ezért a Kp. 121. § (2) bekezdése alkalmazásával az ítéletet hatályában fenntartotta.

Itt jegyzi meg a Kúria, hogy a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése, és Kp. 85. § (1) bekezdésére figyelemmel – felülvizsgálati kérelem hiányában – a Kúria vizsgálata annak kérdésére nem terjedt ki, hogy a Kp. 89. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával, az új eljárásra kötelezés mellőzése során az elsőfokú bíróság jogszerűen járt-e el.

A döntés elvi tartalma

[58] *Amennyiben a Gazdasági Versenyhivatal eljáró versenytanácsa a 2014. február 2-án megindult eljárást a Tpv. 2014. július 1-jét megelőzően hatályos 75. § (1) bekezdése alapján végzéssel megszüntette – az eljárás alá vontak által közösen vállalt kötelezettségek egyidejű elfogadásával –, akkor a 2018. február 18-án megindult utóvizsgálatra a megindulásakor hatályos eljárásjogi rendelkezéseket kell alkalmazni.*

Záró rész

[59] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[60] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban pernyertes felperesek felülvizsgálati perköltsége megfizetésére a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte. A perköltség összegéről a felperesek – felülvizsgálati eljárás tárgyalásán – pontosított perköltség iránti igénye figyelembevételével, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján döntött. A felperesek részéről megjelölt, felülvizsgálati ellenkérelem előterjesztésére és a Kúria előtti tárgyaláson történő megjelenésre tekintettel felszámított óraszám nagyságát nem tartotta eltúlzottnak, azt az alperes sem kifogásolta.

[61] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték az alperes – illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti – személyes illetékmentessége folytán, a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése szerint az állam terhén marad.

[62] Az ítélettel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. október 2.

Dr. Tóth Kincső s.k.
a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó s.k.
előadó bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.
bíró

Dr. Heinemann Csilla s.k.
bíró

Dr. Kalas Tibor s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kfv.I.37.341/2025/13.

tisztviselő